

ANDREAS L

(Resum i comentaris)

UNA LECTURA DE TOMAS GARCÉS A LA "AMICS DE LA POESIA"

Dièdres, a la nit, a la sala de conferències de la Llibreria Catalònia, que s'inaugurava després de les darreres reformes, tingué lloc la lectura, comentada pel propi autor, de poemes incògnits de Tomás Garcés. Tomás Garcés, davant d'un nòrdit i selecte auditori, comença establint la relació entre dos fets: poesia i somni. La poesia—digué—coincideix amb el somni en què ambdós estan tramats amb imatge. Però hi ha una cosa que els separa: la paraula. El somni és lliure, les paraules són un fet social. El somni és incògnit i difús, la paraula és concreta. Parla de versos somniats. El poeta Coleridge explica haver somniat una vegada una centenars de versos. N'arribà a transcriure un o nou, però l'interromperen i ellidà els altres. Aquesta interrupció del món extern davant el poeta. Després d'aquestes paraules, Tomás Garcés llegí i comentà els seus nous poemes que foren aplaudidíssims. La lectura s'acabà prop de les vuit.

UN LLIBRE ORIENTADOR DE POMPEU FABRA

Un dels volums de la col·lecció "Antologia", de l'Editorial Barcino, és "El català literari", de Pompeu Fabra. Es tracta d'un recull dels articles, els discursos i les conferències (molts d'ells introductoris) en el nostre gramàtic nacional ha exposat la seva doctrina filològica i la tasca de redreçament lingüístic que hi ha estat basada.

UN PANORAMA DE LITERATURA PROVENÇAL

En el seu volum 74, la "Col·lecció Popular Barcino", ens ofereix un "Resum de literatura provençal", redactat per dos experts en la matèria: el literat català i competent occitània, Alfons Maseras, i l'escriptor provençal, Martíu Jauréna, "Capellà del Pelegrí".

EL CONTINGUT DE "ROSA DE CRISTAL"

Aquest nou llibre de Josep Maria de Sagarra, tan ponderat pels crítics i tan col·lectat pel públic, està integrat per setze llibres poemes, ordenats així: I. "Els llavis de Cino"; II. "L'abisme"; III. "Una cançó morta"; IV. "El llum impenetrable"; V. "La defensa"; VI. "Poema insular"; VII. "La companyia"; VIII. "Baroni"; IX. "L'enveja"; X. "Dafnia irredempta"; XI. "Les ales dels àngels"; XII. "Diàleg del cor"; XIII. "El pallaset"; XIV. "Els llavis de Cino"; XV. "La voluntat dels altres"; XVI. "El vol d'arabes". És un volum de més de 150 pàgines, inserit a la Magna, a cura de la Llibreria Catalònia.

La varietat del concepte de bellesa musical a través del lied del Segle XX. Aquest títol és prou significatiu de les idees del jove talentós doctor Liess. No solament constata ell aquesta varietat del concepte de bellesa musical, als temps nostres, cosa que és, malauradament, ben certa, sinó que la justifica, la troba natural, cosa que ja no ho és tant. Ell, en suma, és un "historicismista", amb tots els errors de l'historicisme, que és un dels pitjors vicis del pensament que ens ha llegat el segle XIX. Ja en començar la seva conferència el senyor Liess, remarca la rapidesa amb què se succeïssen, avui els esdeveniments espirituals, històrics i econòmics, i hi trobava una justificació de les lles del "devenir": no hi ha res de permanent, d'invariable, ni en el món ni en les idees; hi ha en tot una variació eternal que vol dir vida; sempre es produeix alguna cosa de nou que arrebana el vell; en la cultura dels pobles tot és relatiu etc., etcètera, tots aquells llocs comuns superficialíssims, del superficialíssim pensar, segons el "devenir"—qui no pot, al cap i a la fi, elevar-se damunt l'escolament superficial dels fonèmens. Tota la vulgaritat amb pretensions a la transcendència d'aquesta falsedat de pensar tan contrària a l'"eternisme" que és la glòria del veritable esperit mediterrani (ni el gòlg de l'originalitat poden tenir aquestes filosofies del canvi, dels cicles històrics, etc., etc., puix que era un joganer, un irònic mediterrani qui també les inventava, i amb quina flexibilitat i quina gràcia en l'expressió i en l'expressió. Com hauria rigut Heribolt d'aquestes sistematitzacions i classificacions dels "Herrn professoren"! Processos, evolucionis, cicles de civilització, ingenuïtats a la Spengler que tant de candoros nostres prenen seriosament.

Subjectivitat, doncs, del concepte de la bellesa i, per tant, relativitat. El professor Liess ens repetia molt sovint totes aquestes coses, i sense dubte, que s'hi ha guanyat el títol amb tanta sistematització: no tenia temps ni aspai per a criticar una per una les afirmacions del jove doctor. Per altra banda, són coses ja prou crítiques i discutides perquè calgui insistir-hi. Per als nostres lectors, doncs, farem un nou resum de la conferència.

S'ha dit que la música és un llenguatge internacional. Cal corregir aquesta afirmació; la música és, si, una llengua general, però és diversitat en diversos dialectes parlats per diversos pobles, els quals en parlar-los no s'entenen els uns amb els altres. (Justament, remarquem nosaltres, un senyal d'anima arlequiniana i cosmopolita dels llenguatges d'avui; és d'entendre's "música" i gustar per un igual tots "els dialectes"). Els principals "dialectes" musicals són, doncs, el germànic, el llatí, l'espanyol, l'italià i el francès. Després hi ha un "dialecte" general de la música europea en les notes, general de la seva vida i la seva cançó, es barrejaron novitat a vegades de cop. Amb tot, la música de cada país, porta el segell de l'esperit nacional, del caràcter d'un poble. Però el poeta...

La música francesa i l'alemanya. La francesa es distingeix per una forta entonació de la forma, un "sentiment intuitiu (?) de la bellesa formalística, fins al punt que no l'existeix diferenciació entre contingut i forma. La seva norma és el gust; la fantasia creadora no hi sobrepassa mai els límits de la realitat. L'element poètic consisteix en justes interpretacions de la natura; com en pintura i en arquitectura, totes les parts hi aspiren a la unitat i d'aquesta unitat es desprèn un sentit de bellesa on frueix la nostra contemplació. L'actitud aristocràtica de l'art, francès, fa que hi predomini l'esperit de finir, el gust pels matisos.

Distintes completament són les característiques de la música alemanya. Dualitat de forma i contingut; la forma és només la coberta artística d'un "Weltanschauung", d'una visió personal del món, d'un fort contingut espiritual. Quan hi predomina la fantasia, s'expressa en un desig de coneixement d'alguna cosa de futur en acció o pensament. L'emoviment envers d'altres països, orientals o meridionals, etc. En música, com Beethoven i Wagner es veu prou com la voluntat en la seva germànica no es troba limitada com en la llatina, per la forma; darrera les coses exposades hi ha una empremta metafísica en franca llibertat amb la forma, un intens dinamisme; l'artista troba en la natura símbols de la seva vida interior; l'art germànic és sempre subjectiu. L'artista no s'accontenta de fer art solament, sinó vida espiritual, religió, "Weltanschauung". La forma, doncs, només dona la possibilitat d'expressar diferents camins de la bellesa, segons siguin llatins o germànics. D'aquí les dificultats d'un home de raça llatina per a comprendre un Brahms (i es, olem nosaltres, justament un mestre de la forma com ell!) i dels alemanys per a comprendre un Debussy. (Temper no ho crec, justament Debussy, tan "heraldic" en el fons!) Els exemples són molt criats. Però, encara que fossin ben criats, aquestes incomprendions no són certes. Molts de llatins i de germànics, avui es comprenen perfectament, en art com en moltes de coses... sinó que sovint, després de comprendre's, tiren cada un per llur banda!

L'art llatí és, en fi, l'art clàssic, l'art alemany és l'art romàntic... afirma el senyor Liess. Entre aquestes dues formes d'art es balanceja la història de la música.

El temps transcorregut des de finals de segle XIX fins ara, porta el segell de la transició. Els successos precipiten la fi d'una època moribunda (ja hi som: Spengler!), per a donar pas a una de nova: L'època moribunda és aquesta nostra, que comença el Renaixement, i que el professor Liess no mena encara, del Renaixement. La nova característica va ésser la descoberta de l'individu, després de la vida medieval en l'individu es fonda en el conjunt de la humanitat. Es produeix un nou moment històric en què l'estor i el pensament de l'individu ocupava una posició central i dominadora. L'Édit Miria donava cabal valpr a tot allò general; el Renaixement valorava als aspectes diferents de cada cosa. Del segle XV fins a avui, es desenvolupa el l'individu ha anat trobant valpr i qualitat individual de l'home i de la vida. Les produccions dels dos darrers segles ens ensenya l'home altoritat; ara

ria de fantasmes o el copilar "Estrella"

per Pere Galder

que estranyament, i sense cap altra explicació, el copilar "Estrella" no ha estat mai mencionat en cap dels seus articles. És una qüestió que caldrà aclarir.

En tot cas, cal recordar que el copilar "Estrella" no és un personatge fictici, sinó una realitat que ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

No es pot dir, doncs, que el copilar "Estrella" és un personatge fictici, sinó una realitat que ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

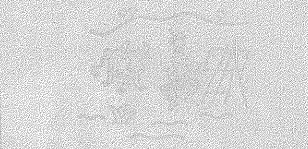
El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

El copilar "Estrella" ha estat present en els nostres dies, i ha estat present en els nostres dies.

LES ARTS

CONFERÈNCIA DE L'ACADEMIA DE LA LINGÜÍSTICA

També el dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística".

DIFUSIÓ DEL MENTRE AL MENTRE

El dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística". També el dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística".

UN CANÇÓ NOU

A París, el dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística". També el dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística".

UN POSIÓ DEL NU

El dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística". També el dia de demà, a les 10 del matí, s'ha celebrat a l'Institut de Lingüística una conferència sobre el tema "Les arts i la lingüística".